

از مسائل دیگری که وهابیان درباره آن حساسیت خاصی دارند، تعمیر قبور و ساختن بنا روی قبر پیامبر و اولیای الهی و صالحان است.

بر همین اساس سعودی ها هنگامی که در سال ۱۳۴۴ هجری بر مکه و مدینه و اطراف آن تسلط پیدا کردند، به فکر افتادند که برای تخریب مشاهد و آثار خاندان رسالت و صحابه پیامبر مستمسکی به دست آورند و اقدام نمایند.

امروزه اکثر هویت تاریخی مسلمانان در مکه و مدینه به بهانه شرک بودن بازدید و مراجعه مسلمانان به این آثار، تخریب و نابود می گردد و به همین بهانه بسیاری از اماکنی که یادگار عظمت حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و حضرت علی علیه السلام و حضرت فاطمه سلام الله علیها و خلاصه یادگارهایی از تاریخ پر فراز و نشیب صدر اسلام است، به طور کامل محو و نابود می گردد.

وهابیون به جنگ با دیگر فرقهها و مذاهب اسلامی معتقد هستند و مدعی اند باید به آیین وهابیت در آیند یا جزیه دهند، از این رو همیشه مسلمانان دیگر را به کفر متهم نموده، اموال و نوامیس بقیه را حلال می دانند.

شعار مبارزه با شرک، شعار جذابی است که پیروان فرقه وهابیت با شور و هیجان تمام از آن سخن می گویند، اما این شعار تنها دستاویزی برای رسیدن به اهداف پنهانی است.

وهابیت با شیعه در توحید تدبیری مشکل دارند و تصور می کنند که شیعه، اهل بیت را مدبران جهان می دانند و جایگاهی خدائی برای آنها قائلند و از ایشان مستقلاً مطالبه می کنند، اخیراً هم تفسیر جدیدی از توحید شیعه ارائه می کنند و می گویند شیعیان توحید در عبادت ندارند، یعنی اهل بیت (ع) را به جای خداوند پرستش می کنند و مستنداتشان این است که شیعیان به مرفد علی بن موسی الرضا (ع) می روند و به مهر کربلا سجده می کنند و اگر مشکلی برایشان پیش آید می گویند یا زهرا، یا امام رضا، یا حسین و یا ابوالفضل و نتیجه می گیرند که شیعه شرک در توحید دارد.

اتهام شرک لایق خود وهابیت است نه سایر مسلمین، به دلیل تفاسیری که وهابیت از خداوند متعال ارائه می دهند. آنها در کتابهای خود برای خداوند (جل و علی) جسم قائل هستند و برای او دست و پا و گوش و مو تصور می کنند، تمام این مطالب در کتابهای ابن تیمیه و همفکرانش ذکر شده است که ادعای کنند سلفی هستند، آنها نوشته اند که خداوند شبهای جمعه از عرش به فرش و به زمین نزول اجلال می کند، لذا اتهام شرک لایق خود وهابیت است و باید پاسخ دهند که چرا این تفکرات شرک الودر ان نسبت به خداوند متعال می دهند.

اغلب اهل سنت ایران در استان های کردستان و هرمزگان و سیستان و بلوچستان شافعی و اشعری بوده و شدیداً از فعالیت وهابی ها نگرانند. حتی اهالی برخی از مناطق اهل سنت از نظام جمهوری اسلامی ایران انتظار دارند که با وهابی ها برخورد کند بر همین مبنا، عده ای از علمای اهل سنت نیز نگرانی خود را از تحركات این گروه اعلام کرده اند و گفته اند که عقاید خود را از جانب آموزه های افراتی آنها در خطر می بینند.

مسئله زیارت، تبرک و توسل اختصاصاً به شیعه ندارد و این اشکال به شیعه توطئه ای از جانب وهابیت است که در جهان به گونه ای ترویج می دهد که این امور از اختصاصات شیعه است، در حالی که همه این امور از عقاید مسلم و مشترک بین شیعه و سنی است، وهابیت باید پاسخ دهد که شما بر چه اساسی جهان اسلام را تکفیر می کنید، لذا باید همه جهان اسلام بدانند که وهابیت دشمن شیعه و سنی است، نباید تصور شود که وهابیت از اهل سنت هستند و به این وسیله بین شیعه و سنی تفرقه افکنی شود.

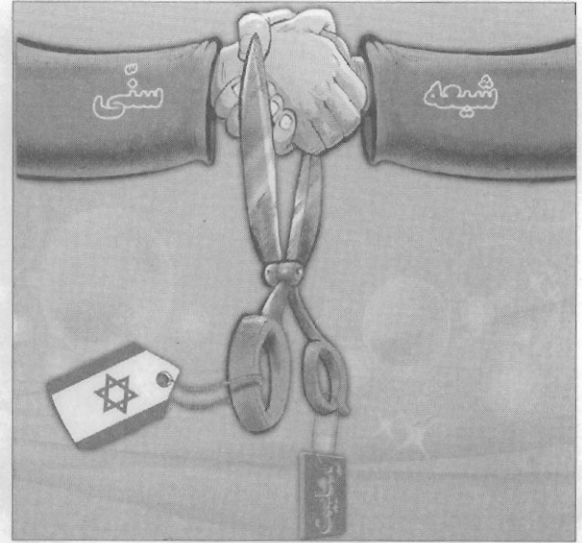
وهابی ها نه تنها شیعیان را «افضی» و دور از اسلام می دانند بلکه پیروان مذاهب چهارگانه اهل سنت را نیز مسلمان واقعی نمی دانند و از نظر آن ها فقط پیروان «ابن تیمیه» و همراهان «محمد بن عبدالوهاب» مسلمان خالص و ناب هستند و هر کسی با آن ها همراه نباشد غیر مسلمان بوده و قتلش مجاز است.

الذابی انصافی است اگر فرقه افراتی و تکفیری وهابیت را به اهل سنت نسبت دهیم، وهابیت یک مرام عقیدتی است و هیچ ارتباطی به مذاهب شافعی، مالکی، حنبلی و حنفی ندارد. اینها مذاهب فقهی هستند در حالی که وهابیت، یک مرام تکفیری عقیدتی است.

امروزه کاری که وهابیت انجام می دهد این است که عقائد خرافاتی خودش را به نام اهل سنت به جهان اهل سنت عرضه می کند.

بدیهی است که تنها راه مقابله با فرقه وهابیت، ایجاد وحدت بیشتر بین شیعه و سنی و تحکیم آن است و وحدتی که اکنون در ایران اسلامی وجود ندارد و باید گسترش بیشتری پیدا کند.

بنابر این قرار دادن این ایام به عنوان هفته وحدت علاوه بر جنبه مذهبی و شرعی از نظر اجتماعی و امتیعی نیز اقدامی بیجا و قابل تأمل است. مقام معظم رهبری هم می فرماید: همه سعی کنند وحدت و اتحاد نیروها و در یک جبهه قرار گرفتن نیروهای مسلمین که رمز سعادت و مایه سربلندی مسلمین است را معتم بشمارند.

امروز اولویت اصلی کشور مقابل به جنگ نرم دشمن است که هدف آن ایجاد تردید، اختلاف و بدبینی میان آحاد مردم می باشد؛ مهم ترین راه های مقابله با این تهاجم حفظ و تقویت بصیرت، روحیه بسیجی، امید کامل به آینده و مراقبت جدی در تشخیص ها است.

مقام معظم رهبری (مدظله العالی)

وهابیت عامل تفرقه بین شیعه و سنی

زینت گلکار - تهران

هفته وحدت که از ۱۲ ربیع الاول تا ۱۷ ربیع الاول را شامل می شود از دو منظر قابل توجه می باشد. اول اینکه نامگذاری آن در ایام تولد پیامبر (ص) که ابتدای آن به نقل پیروان سنی و پایان آن به عقیده شیعیان است و پیام شاد و مبارکی بوده و بهترین زمان برای بحث در مقوله وحدت مسلمین است و دوم هم توجه به بافت مذهبی کشور مان، که اقوام و مردم بسیاری نیز دارای مذهب سنی می باشند. بنابر این وجود اختلاف میان شیعه و سنی باعث اختلاف در جامعه می شود و حتی امنیت کشور را به خطر می اندازد.

مذهب شیعه و اهل سنت در خیلی از مباحث یا هم مشترکاتی دارند، نه به این معنا که عقایدشان در همه امور یکسان است، بلکه خیلی راحت می توانستند باب مسائلی مختلف گفت و گوی منطقی و سالمی امیز داشته باشند، و در این بین فرقه وهابیت است که اعتقاداتی ضد شیعه و اهل سنت دارد. عوامل شکل گیری فرقه وهابیت مانند برخی از فرقه های دیگر، ریشه در مبانی و عملکرد رهبران و بنیانگذاران آن دارد. گاهی به فعالیت فرقه وهابیت نشان می دهد که تقریباً در اوایل قرن ۱۲ هجری قمری "محمد بن عبدالوهاب" که ادعای روشنفکری مذهبی داشت، به کمک صهیونیسم و نقشه های انگلیس فرقه ای به نام "وهابیت" ایجاد کرد.

فرقه وهابیه مبتنی بر اصول و عقایدی است که به بعضی اشاره می شود:

— به هیچ یک از رسولان و اولیا توسل تجوید هر کس اقدام به این کار کند، مشرک می باشد، از این رو وهابیان زیارت قبر پیامبر و ائمه (ع) را جایز نمی دانند و معتقدند هر کس از پیامبر طلب شفاعت کند، مانند این است که از بت ها شفاعت خواسته است.